

תת"ע 2349/02/15 - מדינת ישראל נגד יצחק מאיר חפצדי

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 2349-02-15 מדינת ישראל נ' חפצדי יצחק מאיר
תיק חיצוני: 61200645119

בפני	כבוד השופט נאיל מהנא
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	יצחק מאיר חפצדי

החלטה

בפני בקשת הנאשם לחזרה מהודייה ולקביעת התיק להוכחות.

החלטתי לדחות את הבקשה כפי שיפורט להלן.

תחילתו של תיק זה בכתב אישום אשר הוגש נגד הנאשם בגין עבירה של נהיגה בשכרות בניגוד לסעיף 62(3) לפקודת התעבורה ותקנה 169 ב' לתקנות התעבורה.

על פי הנטען בכתב האישום, ביום 15.08.14 נהג הנאשם ברכב פרטי ברחוב יגאל ידין בירושלים ובבדיקה שנערכה לו נמצא כי הוא שיכור בכך שבדוגמה של אויר נשוף שלו נמצא כי ריכוז האלכוהול בליטר אחד של אויר נשוף הינו 295 מיקרוגרם, העולה על המידה הקבועה.

בדיון שהתקיים בפני ביום 14.07.17 כפר הנאשם באמצעות בא כוחו בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום והדיון נקבע לשמיעת הראיות בפני ליום 11.01.17.

בפתח ישיבת ההוכחות, הודיע הסניגור המלומד כי הנאשם מבקש לחזור מכפירה ולהודות במיוחס לו על פי הסדר לפיו כתב האישום יתוקן לעבירה של נהיגה תחת השפעת אלכוהול בניגוד לתקנה 26(2) לתקנות התעבורה, והצדדים יטענו לעונש במועד מאוחר יותר. כן הוסכם כי רישיונו של הנאשם יפסל עד להחלטה אחרת.

לאחר ששקלתי את טיעוני הצדדים החלטתי לכבד את ההסדר, כתב האישום תוקן כאמור, הנאשם הודה באמצעות בא כוחו בכתב האישום המתוקן, הנאשם נפסל עד להחלטה אחרת והדיון נדחה לטיעונים לעונש למועד אחר. בהתאם לאותה החלטה הנאשם אף הפקיד ביום 29.01.2017 תצהיר חתום כדין על אובדן רישיון לצורך תחילת ימי הפסילה הבלתי מוגבלת.

ביום 29.01.2017 הוגשה בקשה זו שבפני לפיה הנאשם מבקש לחזור בו מהודייתו ולקביעת התיק להוכחות. לטענתו, הנאשם הודה לאחר שקיבל את הצעת בא כוחו לקבל הצעת המאשימה, לאחר שזה בחן את חומר הראיות בתיק,

ואולם "הוא קיבל את ההסדר תוך שהיה עסוק וטרוד בעבודתו כרואה חשבון, וכאשר היה עם לקוחו". כאשר הבין הנאשם את משמעות הודאתו באופן סופי, כך על פי הבקשה, חזר בו מהודאתו והוא מבקש כעת לנהל את התיק.

המאשימה מתנגדת לבקשה שכן לטענתה לא הוצגו נסיבות חריגות המאפשרות מתן אפשרות של חזרה מהודייה.

דין והכרעה

הכלל הוא שחזרה מהודייה טעונה קבלת רשות מבית המשפט, ומתן רשות מותנה בקיומם של נימוקים מיוחדים.

סעיף 153 (א) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב - 1982 קובע, כדלקמן:

"הודה הנאשם בעובדה, אם בהודיה שבכתב לפני המשפט ואם במהלך המשפט, רשאי הוא בכל שלב של המשפט לחזור בן מן ההודיה, כולה או מקצתה, אם הרשה זאת בית המשפט מנימוקים מיוחדים שירשמו".

הפסיקה שדנה בסוגיה זו קבעה מספר קווים מנחים למתן היתר לנאשם לחזור בו מן ההודיה:

הלכה פסוקה כי **"היתר כאמור יינתן בנסיבות חריגות בהתקיים פסול בהודיה עקב פגם ברצונו החופשי ובהבנתו של הנאשם את משמעות הודייתו, או אם ההודיה הושגה שלא כדין באופן המצדיק פסילתה"** (ראה: ע"פ 1958/98 פלוני נ' מ"י, פ"ד נז(1)577).

נפסק כי נסיבות חריגות הינן כאשר מתעורר חשש ממשי שהנאשם הודה באשמה בניגוד לרצונו החופשי, או תוך שאינו מבין את משמעות הודייתו (ראה: ע"פ 945/85 פלוני נ' מ"י, פ"ד מא(2)572).

במסגרת בחינת הנסיבות הנלוות להודיה תיבחן גם השאלה האם הודיית הנאשם נעשתה בניגוד לאמונתו הכנה בחפותו (ראה ע"פ 5622/03 פלוני נ' מ"י, פד"י נ"ח(4)145, 152; ע"פ (עליון) 3991/04 מאהרן רגבי נ' מ"י (פורסם בנבו, 02.05.05).

אכן די בכך שנאשם סובר כי טעה בשיקוליו בעת שהודה, ומטרתו היחידה היא כי תינתן לו הזדמנות להוכיח את חפותו, בכדי שיותר לו לחזור בו מן ההודיה.

יתרה מזאת, שיקול מכריע בבחינת בקשה לחזרה מהודאה הינו עיתוי הגשתה.

בע"פ 6028/13 פלוני נגד מ"י (פורסם בנבו, 20.03.14) נקבע כי **" גישה מקלה יתר על המידה כלפי נאשם המבקש לחזור בו מהודיתו מוסרת בידו כוח שניתן לנצלו לרעה. יוכל נאשם להודות במסגרת הסדר טיעון, לגרום בכך לביטול שלב ההוכחות, ולימים, לפני גזר הדין, יבקש לחזור בו מהודיתו. בינתיים עלולות ראיות התביעה להישחק, וחקר האמת ידחק. אין לאפשר זילות שכזו ביחס להודיה".**

בענייננו, הנאשם חזר מכפירה לאחר שהדין היה קבוע להוכחות בו ביקש להודות על פי הסדר לפיו כתב האישום תוקן לעבירה פחותה בחומרתה מהעבירה המקורית. הנאשם היה מיוצג על ידי סניגור מתחילת ההליך, אשר כלל חומר הראיות נבחן על ידו בקפידה ומצא כי ההסדר מתאים וראוי לנאשם. המדובר הוא בנאשם שהינו רואה חשבון במקצועו, ורמת הבנתו בהליכים המשפטיים גבוהה יותר מאדם רגיל, על אחת כמה וכמה כאשר הוא מיוצג על ידי עורך דין מומחה לתחום. בנוסף, הנאשם הפקיד את רישיונו בהתאם לבקשתו והמדובר הוא בסוג של מקדמה על חשבון העונש אשר צפוי

לו בגזר הדין.

בנסיבות אלה לא השתכנעתי כי תיפגענה זכויותיו הדיוניות והמהותיות של הנאשם, ולכן לא התקיימו נסיבות מיוחדות המצדיקות חזרה מהודיה.

לאור כל האמור אני מורה על דחיית בקשה.

ניתנה היום, כ"ב ניסן תשע"ז, 18 אפריל 2017, בהעדר
הצדדים.